

Список літератури

- 1 Методологія управління і її компоненти [Електронний ресурс]. URL: <http://onlymyfacts.in.ua/economy312.html>.
- 2 Кобзева К. В. Методологічні підходи в управлінні логістичними затратами промислового підприємства [Електронний ресурс]. URL: http://manved.at.ua/publ/metodologichni_pidkhodi_v_upravlinni_logistichnimi_zatratami_promislovogo_pidpriemstva/2-1-0-22
- 3 Чурилов С. В. Логістичне управління підприємством: теоретичний аспект [Електронний ресурс]. URL: http://pk.napks.edu.ua/library/compilations_vak/eiu/2012/6/p_142_147.pdf.

УДК 621.73.06

*Харченко М.В., к.е.н., старший викладач**ORCID ID : <https://orcid.org/0000-0001-7435-0642>**Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна*

ЛОГІСТИЧНА СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Логістична система є найважливішою всеосяжною системою підприємства. Логістична система управління повинна створюватися і управлятися з точки зору максимальної ефективності роботи усього підприємства, а не максимальної ефективності окремих підсистем. Виходячи з основної мети логістичної системи - забезпечення стійкого положення на ринку виробників - дії управління мають бути спрямовані на вирішення протиріч (розбіжностей) між структурою виробничої програми логістичної системи і структурою споживчого попиту у будь-який момент часу, що, у свою чергу, забезпечує умови для завоювання стійкого положення на ринку і, отже оптимальне значення інтегрального показника стійкості функціонування логістичної системи управління. Звідси і мета логістичної системи управління - необхідність забезпечення постачання запасів відповідно до програми виробництва (терміну, кількості, якості) з мінімальними витратами; комплексне планування та керування матеріальним потоком у процесах виготовлення, внутрішньовиробничого транспортування і складування та відповідним інформаційним потоком, з одночасним забезпеченням витратної та часової оптимізації характеристик матеріального потоку при одночасній мінімізації витрат на виробництво.

Для реалізації мети вирішуються наступні завдання:

- формування оптимальної виробничої програми, максимальним чином відповідній структурі споживчого попиту а також розробка алгоритму її зміни при коливаннях споживчого попиту при ресурсних обмеженнях;
- комісійне складування матеріалів, та частин для виробництва за системою «точно, своєчасно» на складі постачальника за найнижчими

загальними витратами;

- оптимізація запасів на кожному рівні логістичної системи;
- гарантія бездефектного складування запасів та мінімізація витрат на вхідному контролі;
- оптимізація часу руху матеріальних і інформаційних потоків логістичної системи;
- бездефектне виробництво з метою запобігання збільшенню часу виготовлення та витрат на виправлення браку;
- підвищення кваліфікації робочої сили;
- максимізація використання виробничої потужності;
- мінімізація витрат ручної праці, витрат на ремонтні роботи, освоєння нових технологій, витрат на транспортно-складські та пакувальні процеси в середині виробництва;
- вдосконалення документообігу; провадження комп'ютерної мережі, що об'єднує усі склади і відділи компанії; використання інтернет-технологій;
- оптимізація загальних витрат при організації і русі матеріальних і інформаційних потоків логістичної системи.

Усі витрати підрозділяються: на витрати, що відносяться до якості, витрати на відповідність, витрати внаслідок невідповідності, витрати на процес. Особливе місце в логістичній системі відводиться управлінню процесом, який є базовим елементом основою поліпшення якості і продуктивності на підприємстві. На рис. 1 наведена базова модель процесу яка містить параметри, що оцінюють ефективність.

Відмітною особливістю системного підходу є оптимізація функціонування не окремих елементів а усієї логістичної системи в цілому; принцип загальних витрат, тобто облік усієї сукупності витрат управління матеріальними і пов'язаними з ними інформаційними і фінансовими потоками в логістичному ланцюзі. Як правило критерій мінімуму загальних витрат є однією з основних при оптимізації логістичної системи.

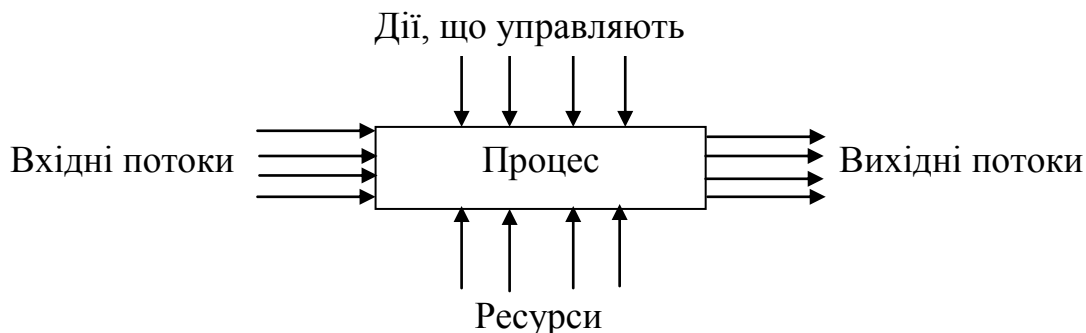

Рисунок 1 – Базова модель процесу

До сучасних методів управління витратами належать: визначення витрат по процесах; стратегічне управління витратами.

Перший метод вимагає додаткового аналізу змісту і структурування процесів. Є інструментом логістики для точнішої і системної калькуляції сукупних витрат.

Другий метод полягає в переорієнтації інформаційних потоків, їх спрямованості в сферу довгострокової перспективи, одночасному обліку внутрішніх і зовнішніх логістичних чинників, використання додаткових даних, у т.ч. не фінансового характеру.

Таким чином, поєднання і розвиток методів управління витратами може скласти ту перспективну платформу, яка утворює «ядро» ключової компетенції для зниження витрат на взаємодію в інтегрованій логістичній мережі.

Список літератури

1. Кононенко А.В., Романенков Ю.О., Гатило В.П. Логістика: навч. посіб. до виконання практ. робіт. Харків: Нац. аерокосм. ун - т ім. М. Є. Жуковського «Харків. авіац. ін-т», 2019. 56 с.

2. Окландер М. Логістика: Навчальний посібник, Центр навчальної літератури, 2018. 346 с.

УДК 330.131.7

Хуторна А.В., здобувачка вищої освіти

Мацука В.М., к.е.н., доцент кафедри

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0953-8769>

Маріупольський державний університет, м. Київ, Україна

ФІНАНСОВИЙ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ

У сучасних умовах, коли глобалізація та ринкова конкуренція стають все більш інтенсивними, підприємства повинні приділяти особливу увагу фінансовому ризик-менеджменту. Фінансовий ризик може виникнути з непередбачуваних змін у світовій економіці, змін валютних курсів, змін на ринку цінних паперів тощо. Недооцінка цих ризиків може призвести до фінансових втрат, які можуть бути досить значними для підприємства. Підприємства можуть використовувати різноманітні стратегії ризик-менеджменту для забезпечення фінансової безпеки.

Основні стратегії включають:

1. Диверсифікація портфеля. Ця стратегія полягає у розподілі інвестицій на різні види активів і фінансові інструменти з різними рівнями ризику. Це зменшує загальний ризик портфеля і забезпечує більш стабільний дохід для підприємства.

2. Застосування фінансових похідних інструментів. Фінансові похідні інструменти, такі як ф'ючерси, опціони та свопи, можуть використовуватись для зменшення ризику на ринку цінних паперів, валютному ринку і ринку сировини. Ці інструменти дозволяють підприємствам захистити свої інвестиції від великих коливань ринку.